

L'administració local: elecció *versus* selecció, l'essència de la democràcia representativa

La dignificació de l'ofici de polític local

Josep Ramon Fuentes* | josepramon.fuentes@urv.cat

El desenvolupament de responsabilitats per part dels electes, sobretot a nivell local, no és una tasca senzilla, amb la qual cosa s'aguditz la dificultat de trobar persones amb aquesta voluntat a causa de la manca de reconeixement social dels polítics locals. Josep Ramon Fuentes reflexiona sobre diferents actituds que han de prendre els regidors i regidores per tal de dignificar l'ofici de polític local, un element de primer ordre per garantir un municipalisme participatiu i plenament democràtic.

El nostre sistema polític es basa, d'una banda, en el principi pluralista, d'acord amb el qual els diferents poders públics, econòmics i socials interaccionen entre ells i s'equilibren uns amb els altres i, d'altra banda, en el principi democràtic, els segons el qual els ciutadans escullen llurs representants en els diferents nivells administratius i polítics. Entre aquests, els poders locals i llurs electes ocupen un lloc primordial, sobretot pel que fa a la seva relació directa amb els ciutadans que els han elegit. Una estreta relació que comporta que els

* Professor titular de Dret Administratiu de la URV

Mary Parker diu que la diferència en la gestió pública, i en especial en la local, rau en una proposició: «Cal governar amb els ciutadans i no sobre els ciutadans»

electes locals es configurin com els primers «servidors públics» de la ciutadania, i que existeixi una vertadera interrelació entre uns i altres, on els fluxos d'informació i els mecanismes de participació en la formació de la voluntat garanteixin plenament i efectivament el principi democràtic.

D'aquí que, com ha dit Manuel Ballbé, bo i citant la teòrica del *management*, Mary Parker, la diferència en la gestió pública, i en especial en la local, rau en una proposició: «Cal governar amb els ciutadans i no sobre els ciutadans».

L'ofici de polític local, un lloc de servei a la ciutadania

Algú va dir que l'ofici de polític neix en el moment en què fou necessari buscar un tercer perquè es dediqui a proveir i administrar tot allò que requereix una comunitat humana, allò que amb posterioritat s'anomenarà la *res publica*.

Així doncs, aquest és un ofici antic lligat al concepte de «servei a l'altre», el que la doctrina iusadministrativista ha conceptualitzat com el «servei públic» o el «servei a la ciutadania». En aquest sentit, cal reivindicar l'«ofici de servidor públic», amb independència de la dedicació amb la que es presti. Aquest concepte no és identificable amb el de «professional de la política». Ni cap dels dos s'ha de confondre amb les notes d'exclusivitat en l'exercici de funció pública o de permanència indefinida en el lloc per al qual s'ha estat elegit.

Aquest és un ofici que sobretot requereix una dosi im-

portant de «vocació», però que també necessita una formació específica que doti de major qualitat les decisions i les accions que l'electe dugui a terme, sens perjudici de la col·laboració dels tècnics i el personal al servei de les administracions públiques en què hagi estat escollit. Al final de la seva tasca pública, la formació i l'experiència que hagi adquirit durant el temps dels seu mandat hauran de ser-les-hi reconegudes per a l'exercici d'altres funcions i tasques, més enllà de la política.

Així mateix, el polític, i en especial el local, ha d'estar impregnat d'«esperit de servei», entès com a capacitat de dedicació personal en pro del bé comú que ha de perseguir en tot moment en les seves accions. I, és que, «bé comú», «interès públic» o «interès general» són diferents denominacions d'un mateix concepte, la «cosa pública», l'objecte de treball de l'ofici de polític.

L'estudi de la consecució de l'interès general ha estat des de fa molts temps objecte d'anàlisi de juristes i polítics. Hom pot establir que hi ha dues concepcions –com en moltes de les qüestions relacionades amb l'administració i el dret administratiu–, la continental i l'anglosaxona. D'acord amb la primera, el polític, com a cap de l'administració pública, es transmuta en una mena de «ministre» o «guru» que interpreta de forma asèptica i, en cada moment, què és el que més convé a la col·lectivitat, bo i adoptant una decisió, absolutament neutral i al marge de cap tipus de condicionament personal, social, econòmic o fins i tot polític. En virtut de la segona, el polític i l'administració que

El polític, i en especial el local, ha d'estar impregnat d'«esperit de servei», entès com a capacitat de dedicació personal en pro del bé comú

dirigeix exerceixen el paper d'àrbitre de la interacció i fins i tot, confrontació de la multiplicitat d'interessos que convergeixen en una decisió pública, de tal manera que el resultat participa en part de totes les forces que han intervingut i no s'identifica plenament en cap.

Sembla, que l'opció per la concepció anglosaxona, si es vol, menys etèria i més mundana, no només s'ajusta millor a la realitat, sinó que dona com a resultat una decisió que compta amb la complicitat de gran part de la comunitat, atès que ha intervingut en el seu procés de formació. I a més, legitima el polític per a la seva execució, fins i tot, si l'ha d'aplicar en contra de la voluntat o interès d'alguns dels membres de l'esmentada comunitat.

Ara bé, l'esperit de servei no ha de comportar la gratuïtat absoluta de l'activitat administrativa i política que desenvolupa l'electe. El polític, serveixi a l'administració que serveixi, en l'exercici del seu càrrec ha de percebre la compensació econòmica que li pertoqui en correspondència a les funcions que desenvolupa i a la seva dedicació.

El polític local de Catalunya exerceix el seu ofici en el marc de la llei que configura la seva posició institucional política i administrativa, a la qual cal referir-se breument.

Marc jurídic i institucional de l'electe local

A l'Estat espanyol, el sistema de democràcia representativa consagrat per la Constitució de 1978 (CE) confereix

als electes un paper primordial en la conservació i la plena execució del sistema polític, integrat per diferents subjectes de caràcter jurídic públic, entre els quals es troben, els governs locals.¹

L'article 140 de la CE estableix que el govern i l'administració dels municipis resten encomanats als respectius ajuntaments, els quals són integrats pels alcaldes i els regidors.² Els regidors, que configuren els ajuntaments com a primer nivell de l'administració local, són elegits pels veïns mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret per part dels ciutadans.³ El nou Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC)⁴ disposa a l'article 83 la creació de les vegueries, com a administració local, successores de les províncies, i com a administració descentralitzada de la Generalitat de Catalunya, pendent de desenvolupament legislatiu.⁵ El mateix precepte estatutari preveu les

---

1 A Catalunya, el règim local es troba regulat al Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal. i de règim local de Catalunya (TRLRMLC), en el marc de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del règim local (LRBRL).

2 L'article 73 del TRLRMLC regula el règim excepcional del municipis amb Consell Obert.

3 Per la seva banda, el govern i l'administració de les províncies són encomanats a les Diputacions o altres corporacions de caràcter representatiu, ex article 141 de la CE.

4 Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

5 Vid. els articles 90 i 91 de l'EAC.

Els electes locals han d'adoptar posicions que siguin políticament responsables, més enllà dels interessos polítics i/o partidistes, encara que potser no siguin políticament correctes

comarques, el govern i la administració de les quals s'ha encomanat als consells comarcals.⁶

L'article 23 de la CE disposa que tots els ciutadans tenen el dret a participar en els afers públics i representen tant el dret de sufragi actiu com el passiu.⁷ Si bé, a diferència d'altres càrrecs electes, després de la modificació del text constitucional de 27 d'agost de 1992, l'article 13.2 de la CE permet l'accés a l'àmbit local a nacionals dels països membres de la Unió Europea (UE).⁸ Aquest fet, més enllà de ser testimonial, suposa la màxima participació política de la ciutadania a les eleccions que millor la representen i a l'administració que li és més propera.

Així doncs, a Catalunya els regidors, consellers comarcals i diputats provincials són els encarregats d'adoptar les decisions i accions necessàries per al desenvolupament de les funcions i competències assignades a l'administració local, tant des del vessant polític –govern/oposició–, com des del vessant administratiu de gestió dels interessos de la comunitat veïnal que representen dins del nivell polític corresponent.

La legislació electoral general⁹ regula les condicions per tal de poder optar a la condició d'electe local, que es poden resumir en la de disposar del dret de sufragi passiu, és a dir, ser elector, major d'edat i no reunir cap causa d'inhabilitació per exercir el dret a votar.¹⁰ Així mateix, disposa el nombre de membres dels ajuntaments i les diputacions provincials, el procediment per a elegir-los, així com la durada del mandat i els supòsits d'inelegibilitat¹¹ i d'incompatibilitat aplicables a les corporacions locals catalanes. Els càrrecs electes supralocals o de segon nivell, és a dir, conseller comarcal i diputat provincial, requereixen de forma necessària la prèvia condició de regidor d'un ajuntament de l'àmbit territorial de l'administració supramunicipal de què es tracti.

Els articles 163 a 167 del text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC) estableixen els drets i deures dels electes locals, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat,¹² que han de ser analitzats des d'una doble vessant:

Des d'una dimensió col·lectiva, els articles 50 i 51 del TRLRMLC disposen que per a un millor funcionament dels

6 Els articles 83.2 i 92 EAC remeten al Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei d'organització comarcal de Catalunya (TRLOCC), *vid.* article 11.

7 *Vid. per totum*, la STC de 25 de gener de 1993.

8 Així com, als nacionals de països estrangers, en els quals els ciutadans espanyols representin el mateix dret de sufragi passiu en les seves eleccions municipals establert en els termes d'un tractat.

9 Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general (LOREG).

10 Articles 176 a 184 per als ajuntaments i 202 209 per a les diputacions de la LOREG.

11 Quanta les causes d'inelegibilitat, l'article 162.2 del TRLRMLC remet a les previsions generals de l'article 6, així com als articles 177.2 i 202 de la LOREG.

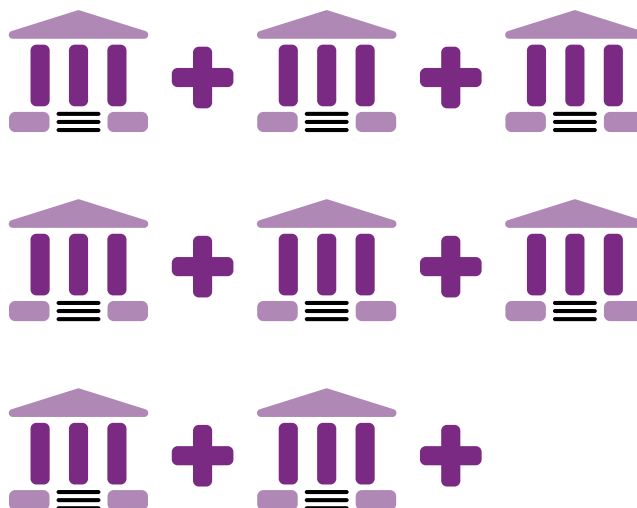
12 Per tant, la norma aplicable és la LRRL, articles 73 a 78, modificada amb posterioritat, en particular, per la Llei 11/1999, de 21 d'abril i per la Llei 57/2003, de 16 de desembre.

Els electes locals s'enfronten a la seva responsabilitat política en cada procés electoral de forma que els ciutadans renovin o modifiquin la confiança que dipositaren en les llistes electorals

òrgans de govern de la corporació, el ple pot acordar la creació de grups municipals, establint aquesta condició com obligatòria en els municipis de més de 20.000 habitants.

Des de la dimensió individual derivada de l'exercici del càrrec, els electes locals gaudeixen del drets següents:

- A prendre possessió del càrrec per al qual ha estat elegit pels ciutadans, amb els privilegis, distincions i honors propis del càrrec.¹³
- A l'elecció i a la remoció de l'alcalde-president de la corporació en els terminis marcats pels articles 196 i 197 de la Llei orgànica de règim electoral general (LOREG).¹⁴
- A l'accés als expedients i a la documentació, atès que l'electe local no forma part de l'organització administrativa de l'ens local i, al mateix temps, té encomanada la funció de control i fiscalització del seu govern.¹⁵

¹³ Article 73.2 LRBRL, aquesta previsió té sobretot caràcter formal i no material, atesa la limitació establerta pel principi de legalitat i la creixent disminució dels aspectes protocol·laris a la nostra societat.

¹⁴ L'article 197 de la LOREG preveu el supòsit de moció de censura per la pèrdua de confiança dels electes, per majoria absoluta dels membres de la corporació.

¹⁵ Els serveis corporatius resten obligats a facilitar aquesta informació, article 15 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el reglament d'organització, funcionament i règim jurídic dels ens locals (ROF). Aquest accés no requereix cap mena d'autorització quan es tracta de la documentació i de les informacions relacionades amb els assumptes que hagin de ser tractats pels òrgans col·legiats dels quals es formi part, ni les referides a les resolucions o acords adoptats per la corporació, ni aquella documentació corporativa que sigui de lliure accés per als ciutadans.

El nou Estatut disposa la creació de les vegueries, com a administració local, successors de les províncies, i com a administració descentralitzada de la Generalitat de Catalunya

- A participar en les sessions dels òrgans col·legiats de l'ens local, configurats en funció de la llei¹⁶ o de la capacitat d'autorganització de cada corporació.¹⁷ L'assistència ha d'entendre's en directa relació amb el dret a participar en els debats, tant mitjançant les intervencions oportunes, d'acord amb la regulació del funcionament de les sessions, com mitjançant l'emissió del vot quan aquest sigui requerit.¹⁸
- A exigir la celebració dels plens ordinaris, en el termini fixats per la llei, i a sol·licitar la celebració de plens extraordinaris i dels altres òrgans col·legiats.¹⁹
- A percebre les retribucions i indemnitzacions que els correspongui per l'exercici del seu càrrec, d'acord

---

16 Comissió de govern, en els municipis de més de 5.000 habitants o en els que ho acordin, i Comissió especial de comptes (articles 48.1.b) i c) del TRLMRLC) i, en igual sentit, l'article 20.1 de la LRBRL.

17 D'acord amb l'article 48.2 del TRLMRLC, poden completar l'organització municipal diferents estructures, entre els quals, les Comissions d'estudi, informe o consulta –municipis de més de 50.000 habitants o quan ho acordin– i els Òrgans de participació ciutadana (articles 60 i 62 i 63 del TRLMRLC).

18 Aquest dret suposa que han de ser convocats formalment per l'Alcalde o President, per escrit i amb de l'ordre del dia, on constin comprensiva dels assumptes a tractar amb suficient detall, així com adjuntant els esborranys de les actes de sessions anteriors que hagin de ser aprovades en la sessió (article 103 del TRLMRLC). Aquest és, en paraules de Lluís MORELL, «el nucli de la posició jurídica del regidor».

19 En cas de sol·licitar-se la celebració d'un ple extraordinari, la seva celebració efectiva no podrà retardar-se més enllà de quinze dies hàbils. El dret dels regidors es veu doblement reforçat per la introducció del mecanisme de la convocatòria automàtica en el supòsit que el president de la corporació fes cas omís a la seva obligació de convocar. En el mateix sentit, l'article 46.2 de la LRBRL.

amb el que disposi la llei.²⁰

I, entre els deures dels electes locals, cal destacar-ne els següents:

- A l'assistència a les reunions del ple i dels òrgans col·legiats dels quals formin part.²¹
- A formular el registre de béns i interessos, abans de prendre possessió o de cessar en el càrrec i quan es produeixin variacions.²²
- Abstenir-se en l'adopció de decisions en què pugui tenir interès personal o familiar directe.²³
- A guardar reserva en relació amb les informacions que se'ls facilita per fer possible el desenvolupament de la seva funció.²⁴

Finalment, els electes locals s'enfronten a la seva responsabilitat política en cada procés electoral, de manera que els ciutadans renovin o modifiquin la confiança que dipo-

---

20 Article 166 del TRLMRLC, tot i que aquesta matèria no ha estat desenvolupada ni per l'Estat, ni per la Generalitat de Catalunya.

21 Article 165 del TRLMRLC.

22 Article 163 del TRLMRLC.

23 Articles 28 i 29 de la Llei, 20/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. (LRJAP-PAC).

24 Molt especialment, respecte de les informacions que serveixen com antecedent per decisions que es trobin pendents de decisió i que puguin perjudicar als interessos de l'administració local o de tercers. Article 164.5 del TRLMRLC.

Un entramat complex i ric d'administracions pot oferir majors i més variades possibilitats de desenvolupament a la societat

sitaren en les llistes electorals a la vista del grau de compliment dels programes electorals. Així, els electes locals són políticament responsables dels seus actes o omissions en exercici del seu càrrec i, a més, poden incórrer, en responsabilitats de naturalesa administrativa, civil o penal, exigibles davant dels òrgans de justícia competents.²⁵

La responsabilitat política dels electes

Molt sovint, els polítics s'enfronten a qüestions que són de l'interès de la ciutadania, ja siguin actuals, com la seguretat o la immigració, o més clàssiques, com el manteniment i/o gratuïtat dels serveis públics o l'augment o la disminució dels impostos. Els electes han de reivindicar el desig de fer front a les qüestions que preocupen els nostres ciutadans i ciutadanes.

Doncs bé, el primer que han de fer és ser capaços de donar-los una resposta adequada i més o menys congruent al contingut de la qüestió o la petició que se'ls plan-

teja. No poden obviar pronunciar-se sota subterfugis de pretesa incompetència o manca de mitjans o recursos, tot amagant el cap sota l'ala. El silenci administratiu no més és una solució formal i procedimental; però no pot esdevenir un mitjà material per tal que l'administració i el seus representants no resolguin sistemàticament allò que afecta els veïns i veïnes del seu poble o ciutat.

En segon lloc, la representativitat que ostenten com a electes, locals o no, comporta de forma indissoluble la responsabilitat sobre les diferents matèries i funcions que formen la *res publica*. Per tant, han d'adoptar posicions que siguin políticament responsables, més enllà dels interessos polítics i/o partidistes, encara que potser no siguin políticament correctes. No podem oblidar que governar vol dir decidir i no renunciar a fer propostes reals i concretes que afectin directament a la ciutadania, tot i que en alguns casos comportin limitacions o sacrificis.

Els responsables polítics no poden fer una fugida endavant i només decidir sobre allò que agradi als administrats. El contingut de la representativitat política comporta de forma inherent el «concepte d'autoritat». Una autoritat que ja no està de moda, ni a l'escola ni a casa, i ara, ni a la política. Una autoritat que cal exercir amb plena responsabilitat, quan pertoqui. I és que el bon mariner és aquell qui amb mala mar sap navegar i arribar a bon port.

---

²⁵ La responsabilitat civil i administrativa dels electes es troba regulada als articles 162 i 174 del TRLMRLC, l'article 78 de la LBRL i l'article 22 del ROF regulen les citades responsabilitats. La normativa de règim local ha de posar-se en relació al disposat als articles 145 i 146 de la LRJAP-PAC. I la responsabilitat penal al Codi Penal, article 471, revelació de secrets per autoritats i funcionaris, article 442, ús de secrets o informació privilegiada per obtenir benefici per si mateix o tercers, article 428, tràfic d'influències i a article 419, prevaricació.

Cal una nova cultura política i administrativa, assentada en la consecució de l'interès general a través de les alternatives més òptimes per satisfer les demandes i interessos de la ciutadania

L'administració local motor de la innovació pública

El nostre model territorial cada cop fuig més dels clàssics estereotips uniformistes i aposta clarament per la pluralitat organitzacional. I és que la simplificació institucional i funcional no comporta necessàriament millors i més alts nivells de satisfacció ciutadana; ans al contrari, un entramat complex i ric d'administracions pot oferir majors i més variades possibilitats de desenvolupament a la societat. Així mateix, un model que, atesa l'evolució política i social, tendeix vers la asimetria institucional, és a dir, vers la varietat no homogènia d'estructures polítiques i administratives.

L'homogeneïtzació suposa un fre important al desenvolupament territorial i a la innovació en els instruments de relació de les administracions públiques entre si i amb els ciutadans. Cal articular una nova cultura política i administrativa, assentada en la consecució de l'interès general mitjançant l'adopció de les alternatives més òptimes per a la satisfacció de les demandes i interessos de la ciutadania. Això suposa la introducció d'una nova versió del principi de competència, concebut no en termes d'eficiència econòmica o de mercat, sinó com a valor consubstancial al sistema democràtic pluralista, en les relacions interadministratives i socials. La interacció administrativa en la persecució d'aquests objectius en règim de competència –tant vertical com horitzontal– sens dubte pot generar un cert grau de confrontació o rivali-

tat que no ha de ser entès en sentit negatiu, sinó com a foment de la motivació i productivitat en la cerca de noves solucions i mesures i en definitiva, com a productora d'administracions més emprenedores i atentes a les necessitats ciutadanes.

En aquest marc, l'administració local es configura com el vertader laboratori d'experiències, on s'assagen les diferents «fórmules magistrals» que s'aplicaran al conjunt de la política o de les institucions públiques. Tant la política com l'actuació administrativa en llur funcionament bàsic no difereixen tant de les lleis de la ciència, on s'estableix un principi sobre la base de la realització de diferents assaigs, la majoria amb resultats negatius, fins que finalment, la reiteració de diversos resultats positius confirma la hipòtesi de treball.

Així doncs, moltes de les solucions polítiques i administratives a problemes d'interès ciutadà són dissenyades i contrastades en àmbits reduïts, com són els locals. Atès que l'impacte dels possibles errors necessàriament és menor que en àmbits administratius més grans, com els regionals o fins i tot els estatals.

De l'administració local, no només en sorgeixen mesures o solucions tècniques o polítiques, sinó també els polítics que les han dirigit o fomentat, acostumats a fer front al flux continu de necessitats ciutadanes i donar una resposta ràpida i adequada a llurs demandes.

L'administració local és el vertader laboratori d'experiències, on s'assagen les diferents «fórmules magistrals» que s'aplicaran al conjunt de la política o de les institucions públiques

La ciutadania com a objecte de l'acció política

Cal reforçar decididament el paper de les administracions públiques i en especial les locals com a prestadores de serveis, en un procés que té com a destinatari final, com no podria ser d'altra manera, llurs ciutadans i ciutadanes. Això suposa, un canvi de perspectiva molt important i innovador en l'acció pública, en traslladar el punt de gravetat de l'exercici de les competències locals des de les administracions a la ciutadania.

Així, el principi de subsidiarietat es pot fer real i efectiu, en establir que serà sempre l'administració més propera al ciutadà qui, «dins de les seves capacitats», ha de responsabilitzar-se de l'exercici de les competències, de la prestació de serveis i de la realització d'obres i infraestructures necessàries. Ara bé, no es pot desconèixer que l'aplicació pràctica d'aquest principi comporta una certa fricció amb altres principis que han de regir l'actuació de les administracions públiques i molt especialment amb els d'eficàcia, eficiència i economia, als quals cal afegir el principi d'igualtat dels ciutadans en l'accés als serveis públics. I, això, sense oblidar les implicacions derivades dels principis de solidaritat i d'equilibri territorial.

Es tracta, en conseqüència, d'identificar quines són les administracions i llurs representants que poden assumir la prestació de cadascun dels serveis i la realització en cadascuna de les actuacions públiques en condicions millors d'eficàcia, eficiència, qualitat i economia, amb ple

respecte del principi de lleialtat institucional envers les altres administracions i els polítics que les dirigeixen.

El polític local, un polític d'avantguarda

Que l'administració local és la més propera al ciutadà no és un tòpic sinó més aviat la constatació d'una realitat que a vegades s'ultrapassa. Per exemple, si el 12 de setembre no es pot obrir una escola perquè no s'ha acabat la construcció d'un aulari o manquen mestres, la protesta dels pares es farà davant de la porta de l'ajuntament tot i que la competència correspongui a la Generalitat de Catalunya.

La immediatesa en gran part és la causa de la riquesa de la política local. Els nostres ajuntaments són unes excel·lents escoles de política, on els electes aprenen capacitat de reacció i tècniques i mecanismes d'interrelació amb la ciutadania que els ha escollit. Aquest mateix fet, d'una banda, suposa que el control ciutadà en la rendició de comptes i l'exigència de responsabilitats per part dels veïns requereixi que els electes locals actuïn d'una forma més eficaç i eficient en la satisfacció de les demandes públiques que en d'altres administracions. De l'altra banda, que el polític local sigui objecte del control immediat dels altres polítics de la oposició, que examinen la legalitat i l'oportunitat de les seves actuacions.

La immediatesa en gran part és la causa de la riquesa de la política local

Finalment, aquesta posició de l'electe local sovint fa que sigui objecte de la incomprensió dels polítics i de les administracions d'altres nivells –en especial, regionals o estatals– que dirigeixen, tot i que pertanyin al seu propi partit.

Tant el centralisme com l'acusació d'amateurisme provoquen els recels i la desconfiança en la capacitat de gestió política i administrativa d'aquests polítics d'avantguarda.

Epíleg

L'actuació i la responsabilitat en l'exercici de les funcions exercides pels electes locals ha configurat un vertader «ofici», que no només és el planter de la política d'un país, sinó que és element que la ciutadania percep com a dignificador de la mateixa. |

+ INFO

- Constitució Espanyola, de 27 de desembre de 1978.
- Llei 7/1985, de 2 d'abril. Llei Reguladora de les bases del règim local (**LRBRL**). Modificada amb posterioritat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril i per la Llei 57/2003, de 16 de desembre.
- Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny. Llei orgànica de règim electoral general (**LOREG**).
- Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre. Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic dels ens locals (**ROF**).
- Llei 20/1992, de 26 de novembre. Llei del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (**LRJAP-PAC**).
- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril. Text refós de la Llei municipal. i de Règim local de Catalunya (**TRLMRLC**), en el marc de la Llei 7/1985, de 2 d'abril. Llei reguladora de les bases del règim local (**LRBRL**).
- Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre. Text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya (**TRLOCC**).
- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol. Reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.